

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο αιμνήστου Μητροπολίτου Μοσχονησίων Κυρίλλου

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, προεξήρχε στη Θεία Λειτουργία του Σαββάτου, 5 Ιουλίου 2025, που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό της Κοιμήσεως Θεοτόκου Ίμβρου, στο τέλος της οποίας τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού [Μητροπολίτου Μοσχονησίων κυρού Κυρίλλου](#).

Στη Θεία Λειτουργία συμμετείχαν οι Σεβασμιωτάτοι Μητροπολίτες Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, και Μύρων κ. Χρυσόστομος, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος και ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Αλικαρνασσού κ. Αδριανός.

Εκκλησιάστηκαν πολλοί πιστοί από την Ίμβρο και φίλοι του αιμνήστου Ιεράρχου από την Πόλη και το εξωτερικό.

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, αμέσως μετά το Μνημόσυνο αναφέρθηκε στην πορεία του μακαριστού Ιεράρχου της Μητρός Εκκλησίας, στα παιδικά του χρόνια

στην Ίμβρο, στις μετέπειτα σπουδές του στην Χάλκη, και στην μετά ταύτα διακονία του ως κληρικού της Πατριαρχικής Αυλής και αργότερα ως Μητροπολίτη αρχικώς Σελευκείας, αργότερα Ίμβρου και Τενέδου και τέλος Μοσχονησίων.

“Ο μακαριστός αδελφός Κύριλλος αγαπούσε τη γενέτειρα και τους συντοπίτες του, «πονούσε ριζόκαρδα» την Ίμβρο και τους Ιμβριώτες. Όταν ενθρονιζόταν, τον Σεπτέμβριο του 2002, οι συμπατριώτες του πανηγύριζαν, γιατί, όπως έλεγαν τότε, σύμφωνα με την μαρτυρία του Ιερωτάτου Μητροπολίτου Προικοννήσου, ο νέος Ποιμενάρχης τους είναι «εμ καλός, εμ δ’ κος μας». Και ο Μητροπολίτης Κύριλλος δεν διέψευσε τις προσδοκίες και τις ελπίδες τους!

Αφιερώθηκε με όλες του τις δυνάμεις στη διακονία του ποιμνίου του, για το οποίο είχε ήδη ξεκινήσει μία πιο φωτεινή περίοδος μετά τα πέτρινα χρόνια που ακολούθησαν το άδικο 1964. Είχε συχνή, καθημερινή επικοινωνία με τους πιστούς, γνώριζε καλά τα προβλήματα και τις ανάγκες τους, έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους γέροντες και τους ασθενείς, βοηθούσε και συμπαραστεκόταν, έδινε χαρά, πάντοτε κοινωνικός και ευδιάθετος, πάντοτε με χαμόγελο, με απλότητα και με τα πειράγματά του.”, ανέφερε.

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος επεσήμανε:

“Σημαντική ήταν η συμβολή του στην ανακαίνιση των Ιερών Ναών μας και στην ανοικοδόμηση αγιορειτικών μετοχίων, όπως ο Άγιος Κωνσταντίνος και ο Ταξιάρχης. Πολλά ρημαγμένα εξωκκλήσια αναστηλώθηκαν και λειτουργούνται. Ο αείμνηστος αδελφός χειροτόνησε ευλαβείς κληρικούς σε όλες τις ενορίες, για να μη σιγήσει η φωνή της καμπάνας και να τελούνται οι ιερές ακολουθίες στα χωριά μας. Σε όλα αυτά, που αναπτέρωναν τις ελπίδες των ομογενών και συνέβαλαν στην επιστροφή και εγκατάσταση στο νησί συμπατριωτών μας που είχαν άκοντες μεταναστεύσει στο εξωτερικό, ήλθε να προστεθή το έτος 2013 η επανέναρξη λειτουργίας της ομογενειακής εκπαίδευσης στην Ίμβρο. Δοξάζουμε τον Θεό του ελέους για όλα αυτά τα ανεκτίμητα δωρήματά Του. Το έργο του μακαριστού αδελφού συνεχίζει με δυναμισμό ο διάδοχός του, ο νέος Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλος.

Μετά τη μετάθεσή του, το 2020, στην Ιερά Μητρόπολη Μοσχονησίων, ο μακαριστός αδελφός επέλεξε να παραμείνει στην αγαπημένη γενέτειρά του. Μη δυνάμενος λόγω των συνθηκών, να τελέσει Θεία Λειτουργία στη νέα Επαρχία του, είχε την ευσεβή έμπνευση, και εφρόντισε να το πράξει, οργανώνοντας προσκυνηματική επίσκεψη στα Μοσχονήσια, με τέλεση Θείας Λειτουργίας εν πλω.”

Στη συνέχεια παρετέθη επιμνημόσυнос “μακαριά” στο παρακείμενο Μητροπολιτικό

Μέγαρο.

